

Miserend

Klotildliget:

május 29. Úrnapja	8.30
ünnepi szentmise	11 óra
családok miséje	20 óra
egyetemi mise	
<i>Ter 14,18-20</i>	
<i>1Kor 11,23-26</i>	
<i>Lk 9,11 b-17</i>	
május 31. kedd	18 óra
június 2. csütörtök	–
június 3. péntek	18 óra
június 4. szombat	18 óra
június 5. Úrnapja	9 óra
ünnepi szentmise	11 óra
családok miséje	20 óra
egyetemi mise	
<i>1Kir 17,17-24</i>	
<i>Gal 1,11-19</i>	
<i>Lk 7,11-17</i>	

Pilisjászfalu:

június 5. vasárnap	18 óra
---------------------------	--------

Piliscsaba:

május 29. vasárnap	11 óra
ünnepi szentmise	
május 30. hétfő	17 óra
június 3. péntek	17 óra
június 4. szombat	17 óra
június 5. vasárnap	11 óra
ünnepi szentmise	

Május 30-án 19 órakor testületi gyűlésre várjuk a képviselő-testület tagjait.

Május 31-én 17.30-kor imádkozzuk az utolsó, májusi litániát.

Május 31-én este 18 órakor mutatják be Tóth Sándor író, költő „Fény és lombhullámok” című új prózakönyvét a Klarissza Házban. Közreműködik: Budai Iлона Kossuth-díjas népdal-énekes és Medgyesy S. Norbert egyetemi docens, aki a szerzővel beszélget. Mindenkit szeretettel várnak.

Június 2-án Klotildligeten az esti szentmise elmarad.

Június 2-án este 21 órakor Pilisjászfalun elmélkedést és szentség-imádást tartunk.

Június 3-án, pénteken a szentmisék előtt elsöpénteki szentgyónásra is lesz lehetőség.

Június 3-án a fogadóóra kivételesen elmarad.

Június 3-án 17 órakor a Klotild szobornál kerül sor a X. Klotild-nap megünneplésére. A meghívókat a bejáratnál vehetjük át.

Heti imaszándék

Imádkozzunk, hogy közösségünk megerősítéséhez Jézus Szívéből fakadó forrásokra találjunk!

A
Klotildligeti
Római Katolikus
Egyházközség hírei

XII. évf. 22. szám

2016. május 29.

Úrnapja

Mi emberek mennyire meg tudjuk szokni a dolgokat, a környezetünket, megváltozott viszonyainkat! A teremtett világhoz is hozzászokunk: a Naphoz, Holdhoz, csillagokhoz, növényekhez; tavasz, nyár, ősz váltakozásához; esőhöz, mennydörgéshez, virágokhoz, madarakhoz, állatokhoz. Lassan elfogadjuk ezt a világot, csak néha ébredünk rá, hogy mindez mennyire különös, mennyire csodálatos, bámulatos: a testünk, magunk, szellemünk, gondolkodásunk, minden.

Ha visszagondolok az életemre, egy valami nem vált számomra soha megszokottá: az Oltáriszentség. Gyerekkorom óta emlékszem, ahogyan a templomban fölmutatták azt a kis fehérét. Meg ahogy elsőáldozásra készültem és magamhoz vehettem. Meg ahogy pappá szentelésem, újmiséskorom óta papként eszköz lehetek ennek a titoknak a létrehozásában a szentmisén. Nem tudtam megszokni, és remélem, hogy nem is fogom soha megszokni az Oltáriszentséget, ezt az élő és éltető mennyi kenyeret, az élő kenyeret, amely a mennyből szállt alá.

Talán akarta is az Úr Jézus, hogy olyan ajándékot adjon benne nekünk, amellyel mindig meghökkent, mindig hitre készítet,

valahányszor csak esszük ezt a kenyeret. Talán akarta, hogy összeszedjük magunkat, élő legyen a hitünk, reményünk, szeretetünk, csodálkozásunk. Ne szokhassuk meg soha. Mindig meglepő, megszokhatatlan, új legyen a szeretetében.

Ez a legjellemzőbb az Úr Jézusra itt az Oltáriszentségben most nekem. Álmélkodunk, csodálkozunk – az egész anyaszentegyház minden nap.

Minél érettebbek leszünk, annál eleve-nebb bennünk a törekvés, hogy egyszerűen kifejezzük, adjuk, vagy legalább összefoglaljuk magunkat, életünket: ez vagyok én. A művészi tehetséggel megáldott emberek alkotásokban próbálják mindig jobban és jobban beletenni magukat, megalkotni életük művét.

Valahogy így gondolom el az Úr Jézust: egész életén át melengethette ezt a gondolatát, szándékát. Tervezte, mindenféle emlékeztette Őt rá, megfelelő alkalmakkor aztán szinte félve előjött vele. Látni, hogy a nagy lépések az életében efelé irányulnak: hogy teljesen kifejezze magát, beletegye magát.

Minél jobban közeledett a földi élete végéhez, annál inkább. És az utolsó estén sikerült, amit tervezett. Beletette magát a kenyérbe és a borba, létrehozta ezt a

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
Megjelenik: minden vasárnap
2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
☎ (30) 748-4427
szarazlaszlor@gmail.com

Internet: www.piliscsabatemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

hallatlan nagy művet, amellyel örök emléket állított magának, de élő emléket, fölülmúlhatatlan emléket.

Az Ószövetségben mennyi minden volt: Ábrahám meghívása, Izsák áldozata, pátriárkák, Ígéret földre az egyiptomi rabságból kiszabadító Mózes, aki vezette őket pusztai vándorlón, ott manna, ott vizet fakasztott a sziklából Mózes, ott a Sínai-hegy törvénye, aztán az ígéret földjének elfoglalása, Jeruzsálem, az áldozatok, az évi zarándoklatok, mind az ünnepek, a húsvéti bárány.

Ezek betöltötték egy izraelita életét, és nem volt mindez egyesítve. Most pedig az Úr Jézus teljesen össze tudott foglalni egyetlen valóságba mindent. Itt minden megvan, amit Isten mondani és adni akar. Még a szentmisének az a kettőssége is, amit az ige liturgiája meg az eucharisztikus liturgia jelent, az is tulajdonképpen egy: az örök Ige a kenyér és bor színe alatt, a legnagyobb mondanivaló is, ige-liturgia az Eucharisztia is, és Eucharisztia-ról van szó az Igeliturgiában is.

Úgy érzem, hogy Isten az Eucharisztia-ban egyesítette mindazt, amivel felénk kinyújtotta kezét. Óriási előkészületek előzték meg: maga a teremtés, a megtestesülés, a megváltás. Az Úr Jézus életében szinte minden erre a titokra irányul, aztán egyszer végre létrejön.

Szerepel benne a teremtett anyag színe-java a liszt formájában, a szőlő vére a bor formájában, minden öröm, minden emberi igény, szükséglet szerepel benne, és mintegy összefoglalója mindannak, amit Isten tesz, hogy készüljön az emberrel való találkozásra. Még a megtestesülésen túl is, mert itt nem emberisten, hanem kenyériszten lesz.

Mi emberek is ebben a titokban törekszünk egyesíteni mindent: a hitünket, a munkánk gyümölcsét, ahogy a följajlásban mondjuk. Emberi munka gyümölcse

mind a kettő, és körülvevünk a tőlünk telhető legkülönb dolgokkal: minden mesterség, minden művészet itt találkozik az Oltáriszentség körül. A nők finom hímző munkája, tisztaságszeretete, gondoskodása, az építőművészek leggyönyörűbb alkotásai, a szobrászoké, festőké, aranyműveseké. A modern technika eszközei is odatalálnak az Oltáriszentséghez.

Igazán zseniális az Úr Jézus kedvenc gondolata, ahogyan azt megvalósította, ahogyan érlelődött benne és az élete végére, a kereszthalála előtt mindent bele tudott tenni ebbe az egyszerű kenyérbe. Itt van a teremtett világ színe-java, az anyag, a bor, itt van a megtestesülés titka, itt van a tanítása is, hogy legyünk a legkisebbek, ha nagyok akarunk lenni, itt van a megváltás titka is, az odaadottság, a szeretetből mindent odaadás.

Itt van az Atya felé fordult örök Ige. Az Atya minden igazi tisztelete, dicsőítése csak az Oltáriszentségen keresztül jut el a céljára.

Itt van a völegény, a jegyes, amint titokzatosan minden nap eljön a menyasszonyával a találkozóra, az egyházzal a találkozóra: ébren van-e? várja-e? virraszt-e? És már itt, amint a lisztszemecskék, a szőlőszemecskék nedve, a bor minden cseppje titokzatosan Krisztushoz kapcsolódik, átmeleg az Ő szent testébe, vérebe, ezáltal az Oltáriszentség előre jelzi a végső nagy titkot, amelyben majd az egész teremtett világ mint Krisztus teste, az Atyától az ő Fiának készített gyönyörű öltözet valósul meg Isten országaként. Szem nem látta, fül nem hallotta, szívünkbe be nem hatoló módon. Itt tanít szeretetre bennünket az Úr Jézus, egymás szolgálatára.

Tegnap este elővettem Nemeshegyi atya lelkigyakorlatából azt a kazettát, amelyen

ő az Oltáriszentséget mint tudós teológus tárgyalja. Csodálatos szép szempontokat hoz föl. Ott van a lakomának a szempontja is, hogy ezzel a kenyérrel, ezzel a vendégséggel tulajdonképpen egyesít bennünket; az egyház nagy egységének is kifejezője lesz, akkor valósul meg az ökumenikus mozgalom is, mikor a különböző keresztények az eucharisztia-ban találkoznak. Egymás eucharisztia-ját vehetik.

Ott van az öröm, a hála, ott van a borral és a kenyérrel, a lakomával mutatva a mi örök boldogságunk, hogy ilyen ujjongó öröm formájában akarta Jézus megörökíteni magát. Vendégség formájában, amelyre nem jöhet el, akinek a másikkal nincs rendezve a kapcsolata. Ezzel kényszerít bennünket is szinte napról napra, hogy egymásnak megbocsássunk, egymással kibéküljünk, megengesztelődjünk. Sok szempontot hoz föl Nemeshegyi atya, tudományos, szellemes meglátásokat, amiket a teológusok két évezred során összegyűjtöttek. Nem lehet felsorolni mind, mert ítélet napjaig sem fogjuk kimeríteni azt a gazdagságot, amit az Úr Jézus ebbe az egyszerű megoldásba, kenyér és a bor titkába belerajtott.

Csak egyet szeretnék még ezen az ünnepen, Úrnapján a drága testvérek figyelmébe ajánlani: amint Isten a maga

részéről ide mindent beletett, úgy mi is naponta ezzel a lelkülettel jöjjünk ide; mindent tegyünk bele minden szentmisébe és szentáldozásba.

De nemcsak akkor, amikor szentmisére, szentáldozásra jövünk, hanem általában. Mivel itt maradt köztünk, ne szokjuk meg ezt a nagy titkot, nem szokhatjuk meg, hanem áldozzunk oda mink is mindent szeretetből, vigyük oda gondolatainkat, leleményességünket, találékonyságunkat, törekvéseinket, áldozatainkat, szenvedéseinket, vigyük oda. Ő elment egész a végletekig, a halálig. Mi se féljünk. Mi is elmegyünk a halálig, de ezt a halált is, a gyöngeségeinket, szenvedéseinket is odaadjuk Neki.

Engesztelődjünk ki iránta, és viszonzzuk ezt a kimondhatatlan szeretetet minden nap vele szemben is, meg egymással szemben is. Hogy majd aztán, mikor lehullik a fátyol a titokról, és majd a valóság, ennek a titoknak az eredeti valósága jelenik meg, és annak részesei leszünk, mint lisztszemecskék, szőlőszemecskék összegyűjtve a szántóföld barázdáiból, hogy akkor majd egymásra találva, Isten és ember, ujjonghassunk, ünnepelhessünk az örök Eucharisztia titkában.

Váczi Jenő SJ

forrás: vaczjenosj.blog.hu

Június 3-án Jézus Szíve ünnepét üljük. 18 órakor szentmisével ünnepeljük a Klotildligeti templom búcsúját. Az ünnepélyes, búcsúi szentmise június 5-én, vasárnap délelőtt 9 órakor kezdődik. A szentmisén a Páduai Szt. Antal iskola szülői kórusa énekel. A búcsú kapcsán lelkigyakorlatos szentbeszédet tart *Somorjai Ádám* bencés szerzetes atya, pénteken és szombaton az esti szentmisék kapcsán, majd vasárnap a 9 órai, ünnepi szentmisén. A vasárnapi szentmise után,

a *Zsolnai Béla* atya 100. születésnapjára megjelent könyv bemutatóját tartjuk a templomban.

Szűcs Balázs atya papi szolgálatát, az esztergomi érsekség nem ismertett okból, bizonytalan időre fölfüggesztette. Imádkozzunk érte, és azért, hogy az orvoslás segítségének lehetséges módját megtaláljuk. Amíg a jelen helyzet fennáll, a Balázs atya által eddig mondott szentmiséket, más atyák fogják bemutatni.